

سنجش میزان تاب آوری اجتماعی - اقتصادی (مطالعه موردی: منطقه یک قزوین)

جلال عظیمی آملی^{۱*}، آدینه مشکین فر^۲، نازنین شادمهر^۳، شهناز ثابتی کهنمویی^۴، شادی ملکی^۵

۱- استادیار و عضو هیئت علمی رشته شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

(ja_azimi46@yahoo.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد واحد تهران

شمال (adineh.meshkinfar@gmail.com)

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد واحد تهران

شمال (shadmehr_nazanin@yahoo.com)

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد واحد تهران

شمال (sarasabeti@yahoo.com)

۵- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد واحد تهران

شمال (shadi_maleki137297@yahoo.com)

چکیده

جهانی شدن و تاثیرات آن باعث شده که برنامه ریزان را برای برنامه ریزی در زمینه تاب آوری به تفکر وا دارد. تحولات اخیر در جهان، تعداد طوفان های رخ داده در آمریکا و ناتوانی بشر در مقابل چنین مخاطراتی همگی دال بر این است که باید فکری برای تاب آوری شهرها کرد. تاب آوری شهری رویکردی نوین به مقابله با حوادث شهری است که می تواند تاثیر بسزایی در حفظ عملکرد شهر و حفظ جان ساکنین در شرایط بحرانی داشته باشد. لذا هدف این پژوهش بررسی تاب آوری اجتماعی و اقتصادی در منطقه یک شهر قزوین است. روش بررسی، توصیفی -تحلیلی است، جامعه آماری این پژوهش کلیه ساکنان منطقه یک شهر قزوین می باشند. در این پژوهش با استفاده از فرمول کوکران حجم نمونه مورد نیاز با سطح اطمینان ۹۵ درصد و احتمال خطای ۵ درصد محاسبه، تعداد ۳۸۴ نفر تعیین شد. نتایج تحقیق نشان می دهد که تحلیل گویه های مرتبط با هر یک از مولفه های تاب آوری بر اساس دیدگاه ساکنین با استفاده از آزمون تی تک نمونه ای انجام شده است. نتایج بیانگر آن است که تاب آوری اجتماعی ۵۵/۲۰ که در مقایسه با تاب آوری اقتصادی میزان بالاتری را نشان می دهد. همچنین سطح معناداری محاسبه شده (۰,۰۰۰) مبین معنا دار بودن یافته ها است. به عبارت دیگر توافقی معنادار بین نگرش ذهنی ساکنین وجود دارد. نتایج تحلیل مسیر نشان می دهد که عامل اجتماعی با بتای ۰/۵۹۰ بیشترین اثر مستقیم را بر میزان تاب آوری جامعه نمونه داشته است.

واژگان کلیدی : تاب آوری، عوامل اجتماعی-اقتصادی، قزوین